

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

ב"ל 42468-11-21

01 פברואר 2022

לפני:

כב' השופטת רחל בר"ג-הירשברג

התובעת

צגיר

ע"י ב"כ: עו"ד תמיר בלנק

הנתבע

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ: עו"ד וויאן קליין בנימין

פסק דין

1. בהמשך להודעת התובעת מאתמול, 31.1.2022, ולנוכח השבתה והשבת ילדיה למאגר המבוטחים בנתבע, לרבות בביטוח בריאות, הריני מורה על מחיקת התביעה.

2. אשר להוצאות המשפט שמבקשת התובעת כי יפסקו לחובתה – לשיטתה עניינה מצדיק פסיקת הוצאות, על אף שהתייטר הדיון בהליך לגופו, שכן שלילת תושבותה ותושבות ילדיה נעשתה באופן שרירותי; בחוסר תום לב; באופן לא הוגן; משיקולים זרים ותוך התנכלות מכוונת בשל חשד בטחוני נגד בן זוגה. מוסיפה התובעת כי לא מדובר בהליך ראשון המתברר לפני בית הדין בו נוהג הנתבע (להלן: המוסד) באותה הדרך. דהיינו, שולל תושבות שלא ממניעים הקשורים במרכז חיים וממהר להשיב אותה לאחר הפניה לבית הדין. כאן נאלצה התובעת להגיש בקשה לסעד זמני על אף שכבר בחודש אוגוסט, 2021 התקבלה על ידי המוסד השגה שהגישה בעניין שלילת תושבותה ותושבות ילדיה. אלא שגם המוסד מודה כי רק לאחר הגשת ההליך לבית הדין הושבה היא וילדיה אל מאגר המבוטחים. המוסד מצדו מדגיש כי ההחלטה בדבר השבת תושבות התובעת התקבלה למעשה לפני פנייתה לבית הדין ולכל היותר בסמיכות לה, אולם בכל מקרה לא בעקבות הפניה לבית הדין.

3. אשר לדעתי. צודקת התובעת בטענתה כי עובדה שלה מסכים גם המוסד היא, כי תושבותה ותושבות וילדיה הוחזרה להם רק בסמוך לפנייתה לבית הדין, ואוסיף גם בסמוך להחלטת בית הדין בדבר הגשת תגובה דחופה מטעם המוסד לבקשה לסעד זמני. כך לא הוברר מדוע המתין המוסד מחודש אוגוסט 2021 ועד פניית התובעת לבית הדין, בסוף חודש נובמבר 2021, כדי להוציא לפועל את החלטתו בהשגה שהגישה לו התובעת עוד בקיץ. ועל אף תזכורות שנשלחו לו בעניין. משכך לא מן הנמנע כי הייתה זו דווקא התביעה ובכללה הבקשה לסעד

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

ב"ל 21-11-42468

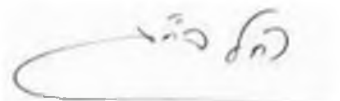
זמני, שהובילו לפתרון עניינה של התובעת. לא למותר להוסיף כי נדרשו עוד לא מעט חודשים עד להסדרת העניין לאשורו.

על כן ובהתאם להלכה הפסוקה התובעת זכאית כי יפסקו לטובתה הוצאות משפט, אף אם לא נדרשה הכרעה לגוף ההליך (ראו והשוו: ע"ע (ארצי) 200/10 מיעארי – המוסד לביטוח לאומי (19.10.2010) (להלן: עניין מיעארי)). אשר לשיעור ההוצאות, הכלל שנקבע בעניין מיעארי הוא כי הבסיס לתשלום הוא כפל התעריף הנוהג בסיוע המשפטי. עם זאת לבית הדין נתונה הסמכות לסטות מן הכלל במקרים המתאימים ודעתי היא כי נסיבות העניין מצדיקות זאת. המוסד בחר שלא להבהיר מדוע נשללה תושבות התובעת מלכתחילה; מדוע וכאמור, לא הושבה לאחר שהשגתה התקבלה חודשים קודם לפניה לבית הדין; האם יש קשר בין הליך זה להליכים אחרים שמנתה התובעת ושכולם לכאורה, נהג באותה הדרך – שלילת תושבות שלא מטעמים הקשורים במרכז חיים והשבתה מיד לאחר פניה לבית הדין. התנהלות שיש בה לא רק משום הטרחה של המבוטחים ובפרט התובעת כי אם בזבוז זמן שיפוטי יקר ערך ומשאבים ציבוריים.

בהתאם, ולאחר ששקלתי את מכלול נסיבות העניין, הריני מחייבת את הנתבע בשכר טרחת בא כוח התובעת ובהוצאות בסכום כולל של 6,000 ₪. לא ישולמו שכר הטרחה וההוצאות בתוך 30 ימים מיום שיומצא פסק הדין למוסד, יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

4. **זכות ערעור:** על פסק דין זה ניתן להגיש ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 ימים מיום שיומצא לצד המבקש לערער.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"ב, (01 פברואר 2022), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

רחל ברי"ג-הירשברג, שופטת

